

tet til uden videre at acceptere dette Bidrag ethvert andet Sted, hvor der anlægges en Jærnbane. Jeg har, som sagt, opfattet den som en Forskættelse af den tidligere Bane fra Faaborg og til Ringe, og naar Regeringen vilde betragte den Bestemmelse i Loven af 1879, som jeg har nævnt, som en Løsteparagraf, maatte den fornødigvis helt igennem følge de Regler, som ere fulgte for Ringe—Faaborg-Banen.

Fra det sydfynske Jærnbaneelskab foreligger der forskellige Tilbud om Overtagelsen af Driften. Selskabets oprindelige Tilbud gik ud paa en Afgift af 2 pCt. og $\frac{2}{3}$ af det overskydende til Staten. Det modificerede Tilbud af 1892 gik ud paa en 2 pCt. Afgift plus det overskydende indtil 3 pCt. Det er det, som Endringsforslaget her gaar ud paa. Hvad betyde nu disse Ting? De betyde, at hvis man modtager et af disse Tilbud og søtter det ind i Loven, er det paa Forhaand givet, at det sydfynske Jærnbaneelskab vil overtage Driften af dette Stykke; men fordi man ikke bestemt binder sig til et Selskab, er det ingenlunde godtgjort, at det ikke alligevel vil komme til at overtage Driften. Det tror jeg ikke nogen af de Herrer eller at jeg i dette Djebluk kan vide noget bestemt om. Det har tidligere, som sagt, været stærkt hævdet, at det var uberettiget af Regeringen i det hele taget at foreslaa denne Bane som Statsbane. Jeg har igen mindet om, hvorfor dette er sket, nemlig i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1879, men jeg maa ogsaa hævde, at det er sket paa samme Vilkaar, som de, der fandtes i denne Lov, og at det i og for sig vil være korrekt fra Regeringens Side, om man ved Forhandling med Rigsdagen eller Rigsdagens Afdelinger enes om et Resultat, der afviger deraf. Jeg skal ikke i Djeblukket udtale mig yderligere, men kun tilføje, at dette Baneanlæg sikkert er det af de forskellige Statsbaneanlæg, som jeg har haft den Ære at fremsætte, der har mødt den største Modstand.

J. Pedersen: Ja, jeg har ikke videre at tilføje til, hvad de to ærede Medlemmer fra Fyn have udtalt om det foreliggende Endringsforslag; min Stilling er jo tilstrækkelig bekendt fra de tidligere Forhandlinger. Lige over for den højtærede Minister vil jeg dog gøre den Bemærkning, at naar han nu udtalte, at Forudsætningen for at anlægge denne Bane maatte være den, at Vilkaarene bleve de samme som for Faaborg—Ringebanen, saa har den højtærede Minister dog ikke til alle Tider holdt fast ved dette Standpunkt, da navnlig ikke hvad

angaar Forpagtningsafgiften af det sydfynske Jærnbaneelskab for at drive Banen. Da Forslaget om Ringe—Nyborgbanen kom frem i 1890—91, havde det ganske vist den samme Skikkelse, som det har nu, men da det saa viste sig, at det sydfynske Jærnbaneelskab ikke var villigt til at overtage Driften paa de fastsatte Vilkaar, saa skønnede den ærede Minister ikke rettere den Gang, end at det var en rimelig Fordring, naar Direktionen for det sydfynske Jærnbaneelskab sagde, at de ikke gerne vilde sætte mere til paa at drive disse Baner, end de hidtil havde sat til paa at drive Ringe—Faaborgbanen alene. Det hed i Forslagets Motiver fra den Tid, at det af Direktionen indtagne Standpunkt skønnedes ikke at kunne afvises som uantageligt. Jeg vilde have ønsket, at den højtærede Minister havde fastholdt dette sit Standpunkt og altsaa endnu kunnet sige det samme, naar Direktionen fremdeles mener, at den ikke kan overtage Driften af Banen paa de her foreslaaede Vilkaar, men gør et saa smukt Tilbud som det, at den ingen Ting vil tjene ved den hele Forretning, men lade Staten saa alt, hvad der bliver ud over 2 pCt. indtil 3 pCt. og den højtærede Minister saa kunde acceptere det.

Der er en anden Grund, som jeg i saa Henseende maa gøre opmærksom paa, og som det høje Landsting burde tage noget Hensyn til, hvis det har nogen Interesse for denne Sag, og det er det andet Tings Stilling. Jeg vil gøre opmærksom paa, at i det andet Ting i Fjor blev det Tilbud, som nu foreslaaes i en af Mindretallets Endringer, vedtaget med 61 Stemmer mod 10, og det andet Punkt i Endringsforslaget, det, som angaar Forpagtningsafgiften, blev vedtaget i det samme Ting uden Afstemning, altsaa enstemmigt. Det forekommer mig, at dersom man en Gang skulde kunne naa til et samstemmende Resultat i denne Sag — hvad jeg vilde ansæ for meget ønskeligt — vilde det være heldigt, om det høje Ting kunde tage Hensyn til de Ønsker, som her ere fremkomne, og som forekomme mig i høj Grad velbegrundede. Jeg er enig med det ærede kongevalgte Medlem fra Fyn (Nasmussen) i, at hvis Regeringsforslaget vedtages uforandret, vil det i sin Virkning være ensbetydende med Forslagets Forkastelse, idet jeg føler mig overbevist om, at der ikke paa den Maade fremkommer nogen Bane. Jeg kan heller ikke godt tro andet, end at Landstingsudvalgets Flertal vil have den samme Opfattelse, og det forekommer mig ikke at være nogen tiltalende Maade at undlive Forslaget paa, at vedtage det i en Skikkelse, hvori det paa Forhaand maa